

בש"פ 9659/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 9659/16

כבוד השופט נ' סולברג
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

עו"ד מירי קולומבוס; עו"ד עודד ציון

בשם המבקשת:

עו"ד איתמר בן גביר

בשם המשיב:

החלטה

בקשה רביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. המשיב מואשם ביחד עם אחרים בביצוע עבירות הצתה בנסיבות מחמירות, השחתת פני מקרקעין ממניע של עוינות כלפי ציבור, קשירת קשר למעשים אחרים, הסתייעות ברכב לביצוע פשע, הפרעה לשוטר והפרת הוראה חוקית. עיקרן - הצתת כנסית "הלחם והדגים" שבכפר נחום, מתוך מניע אידיאולוגי-דתי.

לעת הזאת קבוע התיק לשמיעת הסיכומים ליום 22.2.2017.

המשיב עצור בתיק בטחוני נוסף, ובמסגרתו הוארך מעצרו עד ליום 30.3.2017, על-פי החלטת בית משפט זה מיום 25.12.2016 (השופט א' שהם; בש"פ 9974/16). לדברי ב"כ המשיב, בא כוחו בתיק האחר, נתן הסכמה שם להארכת המעצר, אך התנה אותה בתוצאות הדיון בבקשה הנדונה כאן.

במהלך הדיון ביום 20.12.2016 הסתבר כי שירות המבחן שב להידרש לעניינו של המשיב והגיש תסקיר לת"פ 893-07-16, שבו נמשכים דיוני ההוכחות בעניין בטחוני נוסף (ובו הוארך המעצר בבש"פ 9974/16 הנ"ל). מכיוון שב"כ המשיב ביקש להגיש תסקיר לצורך בחינת אפשרות של חלופה למעצר בבקשה הנדונה כאן, סברתי כי לא יהיה זה נכון להעמיס את שירות המבחן בהגשת תסקיר במקביל גם כאן, ונתגבשה הסכמה לכך שאם יסתבר שהתסקיר שם נערך לא לפני חודש דצמבר 2016, הוא יהיה רלבנטי גם לבקשה הנדונה כאן (החלטה מיום 20.12.2016). בדיעבד הסתבר שהתסקיר הנ"ל הוגש ביום 21.11.2016. לא זו בלבד, אלא שב"כ המשיב גם טען טענות קשות נגד האמור בתסקיר. התסקיר לא בא בהמלצה לשחרר את המשיב מן המעצר, אך ב"כ המשיב טוען כי השיקולים שביסוד עמדה זו אינם ממין העניין.

נתתי דעתי על טענותיהם של ב"כ המבקשת מזה וב"כ המשיב מזה, והגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל. גם בנטרול אותם פגמים שמצא ב"כ המשיב בתסקיר - דומני כי הוא רואה צל הרים כהרים - ומבלי צורך להידרש לפרטיהם בגדרי החלטה זו, מוצדקת הבקשה להארכת המעצר.

העבירות שהמשיב הואשם בביצוען הריהן חמורות מאד. הרקע לביצוען, לכאורה, אידיאולוגי-דתי, הן גרמו נזק משמעותי לרכוש, סיכנו חיי אדם באופן ממשי ופגעו בדימויה של מדינת ישראל. על רקע זה פשיטא כי נשקפת מסוכנות מן המשיב. לחובתו גם הרשעה קודמת בעבירה של הפרת הוראה חוקית, וכאמור, הוא עצור כיום הזה גם בתיק בטחוני אחר. בית המשפט המחוזי יחד זמן שיפוטי רב לשמיעת המשפט. בית משפט זה העיר בהחלטה קודמת בבקשה להארכת מעצר על הצורך להתקדם יותר מהר בניהול המשפט, ואכן כך נעשה. כ-45 עדי תביעה נשמעו במהלך 12 ישיבות. בינתיים הסתיימה גם פרשת ההגנה, במהלכה נשמעו עדויותיהם של המשיב ושל 5 עדים נוספים, וכאמור מועד הסיכומים נקבע ליום 22.2.2017.

בקשה רביעית להארכת מעצר שכזו, היא מכבידה. נתתי דעתי בהקשר זה גם על טענות ב"כ המשיב לפיהן לא כל המועדים שקבע בית המשפט המחוזי להוכחות נוצלו כדבעי על-ידי המשיבה. מעת לעת היה קושי בהבאת עדים מטעם המשיבה, ולא כל הישיבות נוצלו עד תום. מנגד, נאותה המשיבה לקיים ישיבות הוכחות גם בתקופת פגרת בתי המשפט, אך הדבר לא צלח מטעמים הקשורים בהגנה. באיזון הכולל, אלמלא נקבע מועד לסיכומים בקרוב, ואילו לא היה תלוי ועומד תיק בטחוני נוסף לחובת המשיב, כי אז יתכן שהיה מקום לשיקול נוסף בנוגע לבחינת אפשרות של חלופה למעצר. כעקרון, מצב הדברים אינו מצדיק אפוא הגשת תסקיר נוסף בשלב הזה. אף על-פי כן, לא נמנעתי מלעיין בתסקיר שהוגש על-ידי שירות המבחן. מעלות טובות יש להורים, לאחות ולשכן שהוצעו כמפקחים; אלא שהקושי המרכזי נעוץ בקשייו האישיותיים של המשיב לעמוד בגבולות שהחוק מציב.

אשר על כן החלטתי להעתר לבקשה ולהורות על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 24.12.2016 בתשעים ימים נוספים, או עד למתן פסק דין בת"פ 57576-07-15 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ז בטבת תשע"ז (15.1.2017).

שׁוֹפֵט
